

فراوانی انواع تظاهرات بالینی لیکن پلان: گزارش ۱۲۰ مورد

دکتر نفیسه اسماعیلی^۱، دکتر معصومه بزرگوری^۱، دکتر مریم رضایی^۲

۱- استادیار، گروه پوست، دانشگاه علوم پزشکی تهران؛ ۲- پزشک عمومی

مقدمه: لیکن پلان بیماری پاپولو اسکواموس ایدئوپاتی یک با تظاهرات پوستی و مخاطی است که در اثر پاسخ ایمنی سلولی به نوعی آنتی ژن ایجاد می شود. تظاهرات بالینی وسیعی از این بیماران شرح داده شده است.

هدف: تعیین فراوانی سنی، جنسی و انواع بالینی لیکن پلان در مراجعان به بیمارستان رازی تهران

روش اجرا: بیماران مراجعه کننده به درمانگاه پوست بیمارستان رازی تهران در طی یک دوره سه ماهه از ابتدای اردیبهشت تا پایان تیر ۱۳۸۲ که از نظر بالینی یا بالینی و آسیب شناسی، مبتلا به لیکن پلان بودند بدون محدودیت سنی و جنسی وارد مطالعه شدند.

یافته ها: ۱۲۰ بیمار وارد مطالعه شدند که (۵۲ زن و ۶۸ مرد) کمترین سن ۶ سال و بیشترین سن ۸۱ سال با میانگین سنی ۴۰/۶ سال بود. ۶۷٪، تظاهرات پوستی و

۲۰٪، ضایعات پوستی و مخاطی داشتند. ۱۳٪ فقط مبتلا به ضایعه مخاطی بودند. لیکن پلان هیپرتروفیک در ۲۲٪ و نوع کلاسیک در ۱۸٪ بیماران دیده شد. ۷٪ بیماران دارای لیکن پلان در سر بودند. شیوع ضایعات دهانی لیکن پلان ۳۳٪ و بیشترین نوع آن نوع شبکه ای بود. ضایعات ناحیه تناسلی در ۶٪ موارد بود که به طور کلی در مردان دیده شد. نوع خانوادگی در ۶٪ موارد دیده شد.

نتیجه گیری: در این مطالعه، بیماری در مردان و در دهه ۴ زندگی بیشتر بود. نوع هیپرتروفیک و کلاسیک بیشتر دیده شد و در ضایعات مخاط دهانی نوع شبکه ای شایع بود. ضایعات تناسلی بیشتر در مردان وجود داشت.

واژه های کلیدی: لیکن پلان، سن، جنس، تظاهرات بالینی

فصلنامه بیماری های پوست، زمستان ۱۳۸۳، ۳۰: ۱۱۴-۱۱۰

مقدمه

لیکن پلان (Lichen Planus [LP]) بیماری التهابی پاپولو اسکواموس است که پوست، مخاط و ضعیب پوست را درگیر می کند (۱). اتیولوژی آن نامعلوم است. در پاتوژنز آن عوامل ژنتیک و ایمنولوژیک را دخیل می دانند. متوسط سن شروع، دهه چهارم زندگی است. زنان، بیشتر از مردان مبتلا می شوند. هر دو نوع پوستی و مخاطی در

است (۲). تظاهرات بالینی متنوعی از این بیماری شرح داده کودکانی نادر شده است (۳). شاخص های اپیدمیولوژیک و انواع ضایعات نسبت به سن، جنس، نوع و انتشار ضایعات، از موارد مهم تشخیص هستند. هدف از این مطالعه تعیین فراوانی انواع مختلف بالینی لیکن پلان در بیماران مراجعه کننده به بیمارستان رازی تهران بود.

روش اجرا

در یک بررسی توصیفی در ۳ ماه از سال ۸۲، جمعیت مورد مطالعه از بین بیماران مراجعه کننده به درمانگاه های

مؤلف مسئول: دکتر نفیسه اسماعیلی - تهران، خیابان وحدت اسلامی، بیمارستان رازی